

ת"פ 29746/01/23 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו סעיד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29746-01-23 מדינת ישראל נ' אבו סעיד(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד

הנאשם

מחמוד אבו סעיד (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד גב' ורדה לב מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

העבירה בה הורשע הנאשם והכרעת הדין:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי העובדות והממצאים שנקבעו בהכרעת הדין, הנאשם והמתלוננת, גרושים זה מזו, ולהם שלושה ילדים קטינים, משותפים.

בתאריך ה-8/1/22 סמוך לשעה 12:30, פסעה המתלוננת מביתה הממוקם ברח' יד לבנים מס' 128 בחיפה, לעבר תחנת אוטובוס במעלה הרחוב.

בנסיבות אלו, התקרב הנאשם אל המתלוננת כשהוא נוהג ברכבו, פנה אליה, וביקש ממנה להתקרב אליו על מנת לשוחח עמה. המתלוננת סירבה לעשות כן, ועלתה על האוטובוס אשר הסיע אותה עד לרחוב הגליל בחיפה.

כשהגיעה ליעדה, ירדה המתלוננת מהאוטובוס, וצעדה לעבר מרכז מסחרי סמוך, כשלפתע הגיח הנאשם שוב, הוא עצר

עמוד 1

את רכבו לידה, וביקש ממנה פעם נוספת לשוחח עמו, אך המתלוננת סירבה בשנית לעשות כן, והמשיכה בהליכתה. הנאשם ירד מרכבו והחל ללכת בעקבותיה של המתלוננת, עד אשר נעלם מעיניה.

המתלוננת ניגשה לבית הספר של בתם המשותפת, והוציאה מבית הספר את ביתה והשתיים הלכו לעבר הבית.

בהמשך לאמור ובאותן הנסיבות, עת הגיעו המתלוננת וביתה בסמוך לבית, הגיח הנאשם פעם נוספת, הוא הגיע עם רכבו, עצר באמצע הכביש, ניגש למתלוננת ואיים עליה, באופן שבעודו אוחז בידו במכשיר גז פלפל הנחזה במראהו לאקדח, כיוונו לעברה של המתלוננת, ואמר לה, כי הוא יהרוג אותה ואת בן זוגה, וכי הוא יכין להם הפתעה.

ראיות לעונש:

התביעה הגישה צילום של מכשיר גז הפלפל הנחזה במראהו לאקדח - 1/ג

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש, אף לא התבקש, וממילא לא הוגש תסקיר לעונש.

טענות הצדדים:

התביעה עמדה על חומרת האירוע בדגש השימוש בכלי הנחזה להראות כאקדח אמיתי לכל דבר ועניין אשר הכיל גז מדמיע וכן עמדה על תוכן האיומים והשפעתם על המתלוננת.

התביעה גרסה למתחם שנע בין 8 ל- 18 ח' מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ועתרה לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע המתחם כך שיוטל עליו מאסר שלא יפחת מ- 12 ח' מאסר בפועל.

ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו גרוש אב לשלושה קטינים, נעדר עבר פלילי, העומד לראשונה לדין פלילי ועצור לכל אורך ההליך, התמכרותו לסמים הייתה לאחר הגירושין, ואורח חייו לא מאופיין באלימות.

עוד נטען, כי לא מדובר באיום ברף חומרה גבוה, ולכן לשיטת ההגנה, המתחם צריך לנוע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועל כן יש להסתפק בימי מעצרו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם טען כי הוא לא אדם אלים, נגמל מהסמים בכלא, וביקש שבית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

איומיו של הנאשם להרוג את המתלוננת (גרושתו) ואת בן זוגה, בעיבורה של עיר, באמצעות אקדח דמי, תוך שהוא בולש אחריה ואורב לה, פגעו בפרטיותה, בשלומה הנפשי, בשלוותה, בביטחונה, ולא כיבדו את זכותה לאוטונומיה.

בשל טיב האיומים הקונקרטיים, להמתת המתלוננת ובן זוגה, תוך שימוש באקדח דמי, הנחזה להראות כאקדח אמיתי, שהינו, למעשה, מכשיר גז פלפל, מדובר בפגיעה במידה גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הענישה בעבירות האיומים מאופיינת במנעד רחב החל ממאסרים קצרים ועד למאסרים ממושכים. כאשר מדובר באיומים על רקע בין זוגי, המאופיינים באובססיביות וקנאה, הדבר מוסיף מימד של חומרה.

רע"פ 149/19 קובי פפיאשילי נ' מדינת ישראל (10.1.19) - נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיותה. בימ"ש השלום קבע מתחם שנע בין מס' חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ואישר את גזר דינו של בית משפט השלום. בית המשפט העליון (כב' השופט י. אלרון), דחה את בקשת רשות הערעור, וקרא להחמיר בענישה, בנסיבות מסוימות, בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוביל לאלימות פיזית עתידית.

בטאווה נ' מד"י (06.06.17), הורשע הנאשם בכך שאיים על עוברי אורח, שירצח אותם, באמצעות חפץ חד. לנאשם היה עבר פלילי וניתן בעניינו תסקיר שלילי. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים, כך שבפועל יישא 9 חודשי מאסר. בערעור שהוגש על חומרת העונש, נקבע בבית המשפט המחוזי כי הנאשם יישא 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

טלה נ' מד"י (09.12.14), הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בשתי עבירות של איומים כלפי בת זוג שהושמעו בעת שהילדים הקטינים שהו בבית. הנאשם איים, כי ירצח את המתלוננת ואף הגיע אל ביתה ועלה לדירה. הוא עזב את המקום רק כאשר המתלוננת הזעיקה את המשטרה. בית המשפט גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

קפש נ' מד"י (02.02.11), דובר על נאשם אשר איים על גרושתו, כי "יגמור את חייה", במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם אודות דמי המזונות. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר וכן הופעלו 9 חודשי מאסר על תנאי, בחופף, כך שירצה 9 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

מד"י נ' פלוני (12.1.16), הנאשם הורשע בכך שאיים בפני חוקרת משטרה כי יפגע בבת זוגו. לנאשם היה עבר מכביד וכן תלוי נגדו מאסר על תנאי בן 7 חודשים. מצד שני, הנאשם היה כבן 74 ובמצב בריאותי לא שפיר. הוטלו 6 חודשי מאסר וכן הופעל התנאי כך שבסך הכל יישא 10 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 24255-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני - הנאשם, בן 60 ונעדר עבר פלילי הורשע בעבירת איומים כלפי גרושתו בכך שאיים כי יהרוג אותה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ת"פ (שלום רחובות) 4594-05-22 מדינת ישראל נ' עודד אלקיים - נאשם הורשע בעבירת איומים כלפי אשתו בנוכחות שוטרים שגם עליהם איים. נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

תכנון - מעשיו של הנאשם היו יזומים ומתוכננים. הנאשם והמתלוננת גרושים, המתלוננת לא רצתה שהנאשם יידע היכן היא מתגוררת. למרות זאת, הנאשם עקב אחריה וארב לה, הוא הגיח מס' פעמים באותו יום, תוך שניסה לדבר עם המתלוננת. היא הבהירה לו שאינה חפצה בכך, אך הוא לא הרפה, ומשלא שעתה לפניותיו, יצא מהרכב כשהוא שולף אקדח דמי (מכשיר גז פלפל), הנחזה להראות כאקדח אמיתי, ואיים עליה שיהרוג אותה ואת בן זוגה, בעיבורה של עיר.

נסיבות הביצוע - האריבה, הבילוש אחר המתלוננת, הניסיון לכפות עליה לדבר איתו על אף סירובה, האיום באמצעות אקדח דמי, שהינו מכשיר גז מדמיע הנחזה להראות כאקדח אמיתי (ראו תמונתו - 1/ג), לאור יום, באמצע הרחוב - כל אלה מעידים על אובססיביות, יחס של אדנות וקנאה, שהשלכותיהם מי ישורנו.

הנזק - הנזק הנפשי והטלטלה שנגרמה למתלוננת, ניכרו היטב כאשר העידה, וציינה את הפחד והאימה שאחזו בה כאשר איים עליה הנאשם. ההתרשמות היא כי הפחד הזה נטוע במקום של חוויות טראומטיות שחוותה מפני הנאשם בעבר, כאשר הרג במו ידיו חיות בית של הילדים, עליהן הרחיבה בעדותה, ועל כן, אין פלא שהיא חששה שהוא מסוגל לפגוע בה.

בהקשר זה הרחיבה ההגנה, והפנתה אצבע מאשימה כלפי המתלוננת, תוך שטענה, כי המתלוננת רכשה עבור הנאשם ועבורה אקדח דמי של גז מדמיע כזה, ולכן ידעה היטב, כי מדובר במכשיר גז פלפל, ולא אקדח אמיתי.

יוער, כי עניין רכישת המכשיר, לא היה טעון הכרעה בשלב קביעת האחריות הפלילית, ולכן בית המשפט לא נדרש לו. מעבר לכך, לא נמצא בחומר הראיות, ובגרסת המתלוננת, אחיזה של ממש לטענת ההגנה, כי המתלוננת זיהתה את "האקדח" ולא חששה באותו רגע לחייה לאור האקדח הדמי שמול פניה והאיום שהשמיע לה הנאשם.

הנאשם ארב למתלוננת, הטריד אותה, עקב אחריה באותו יום, ובשלב מסוים, כאשר הגיח לעברה פעם נוספת, שלף את המכשיר-דמוי אקדח ממותניו, ואיים להורגה. ברור למדי, כי בסיטואציה הנתונה, ולא במחשבה בדיעבד, למראה מכשיר שנראה כמו אקדח אמיתי, המתלוננת חשה אימה, וחששה לחייה, כפי שגם העידה, ולא העלתה בדעתה שלא מדובר באקדח דמי.

קשה לקבל את השקפת ההגנה, לפיה המתלוננת הבינה ברגע האיום, באמצע הרחוב, לאחר שהנאשם עוקב ומטריד אותה, כי לא מדובר באקדח אמיתי, כי לה יש כזה והיא זו שרכשה עבורם מכשיר זה.

ראשית, ההגנה לא הוכיחה את הטענה כי יש ברשותה אקדח דמי כזה. שנית וזה העיקר, בהינתן חומר הראיות, ברור היה שהיא נבהלה וסברה כי מדובר באקדח אמיתי. גרסתה הייתה גם מאוד הגיונית.

לשם הדוגמא, טול שוד בנק שנעשה באמצעות הצגת אקדח דמי, הנחזה להראות כאקדח אמיתי, כבנדוננו. משעה שהוא נשלף אל מול פניו של פקיד הבנק, הוא משיג את אותה אימה וחשש חיים, כדי להניע את פקיד הבנק, למלא את רצונו של השודד. הסיבה לכך פשוטה, אותו פקיד שנשלף כלפיו אקדח דמי, לא עוצר לתהות ולבחון את המכשיר מול פניו, אם הוא אמיתי אם לאו, מהאימה והפחד שאוחזים בו.

כך גם במקרה של המתלוננת, היא מכירה את הנאשם, את התמכרותו לסמים, את מעלליו בעבר. לכן, כאשר הטריד אותה לאורך כל הדרך, עקב אחריה וארב לה, ולפתע הופיע ושלף מולה את "האקדח", היא נחרדה, כי הייתה בטוחה שזה אמיתי, ובנסיבות הנתונות, אמונתה הזו סבירה ביותר.

זאת ועוד, הנאשם עצמו הבין ש"האקדח" נראה למתלוננת אמיתי. לכן כשאחז בו מול פניה של המתלוננת, איים שיהרוג אותה ואת בן זוגה, כשהוא מכוון אותו אליה, כדי להטיל עליה אימה. אם נכונה הייתה טענת ההגנה, והנאשם ידע שהיא תזהה את האקדח כדמי, וכמכשיר גז פלפל, לא היה שולף אותו מול פניה, ומאיים כפי שאיים, בודעו שלא תהיה למעשה זה השפעה מפחידה עליה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות ביצוע העבירה, על מכלול נסיבותיה כפי שעמדתי עליהן לעיל, מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר בפועל, ועד ל- 12 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

אין בנמצא כל אפיק טיפולי או תשתית ראייתית המעידה על סיכויי שיקום, כדי להקים עילה לסטייה ממתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם יליד 1978, גרוש, אב לשלושה קטינים, נעדר עבר פלילי.

הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, למרות שנתפס ע"י השוטרים בסמוך מאוד לבניין בו מתגוררת המתלוננת, מיד לאחר שהזעיקה את המשטרה, כשלמותניו האקדח הדמי באמצעותו איים עליה.

לנאשם רקע של התמכרות בסמים, אשר ידועים בספרות ובפסיקה, כמחוללי אלימות ופשיעה.

אין לטענת הגמילה העצמית, לה גרס הנאשם, כל אחיזה ראייתית ואינדיקציה רפואית-טיפולית, וממילא אין אופק טיפולי שיקומי בעניינו.

לצד כל אלה, יש לקחת בחשבון, כי בסופו של יום, התברר כי לא היה מדובר באקדח אמיתי איתו איים על המתלוננת, אלא באקדח דמי, שהינו מכשיר גז פלפל, וזאת מבלי להמעיט בחומרת המעשה.

הנאשם עצור בתיק זה מאז ראשית ההליכים ונתון בתנאי עצור להבדיל מאסור.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, האריבה, הבילושים של הנאשם אחר גרושתו המתלוננת, ההטרדה פעם אחר פעם ברחוב, חרף סירובה לדבר עימו, שליפת אקדח הדמי, אל מול פני המתלוננת באמצע הרחוב, תכני האיומים בדבר המתתה והמתת בן זוגה, האובססיביות והקנאות המאפיינים את מעשיו של הנאשם - כל אלה מלמדים על רף מסוכנות לא מבוטל הנשקף מפני הנאשם, כעולה מהראיות המוצקות שנשמעו, מהן רשאי בית המשפט להסיק את מידת המסוכנות המאפיינת את הנאשם.

ברע"פ 149/19 פפיאשווילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019) הבהיר בית המשפט העליון כי כאשר מדובר במי שמאיים ברצח, על בת זוגו, מטריד אותה, מפגין כלפיה אדנות וקנאה, שעלולה להוביל לאלימות פיזית, יש להחמיר בענישתו (ההדגשות שלי - ש.ב.):

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג (ראו למשל

פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.2018)). לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד.

בעניינינו, המבקש איים והטריד את המתלוננת בבוטות תוך פגיעה בפרטיותה ובשלמות נפשה מתוך אדנות וקנאה, מבלי לכבד את זכותה לאוטונומיה ואת החלטתה להפסיק את הקשר הזוגי עמו. התבטאויותיו החמורות ואיומיו לפגיעה פיזית בה ובמשפחתה - אשר אף הגיעו כדי איומים ברצח - מצדיקים ענישה חמורה ומרתיעה למניעת הישנות העבירות ומימוש איומיו - ודי בכך כדי לדחות את הבקשה."

טענת ההגנה כי מדובר באירוע קל ערך, המצוי ברף הנמוך, שלא מצדיק ענישה בדמות של מאסר ממשי הולם, לא יכולה, להתקבל.

המתלוננת, כמו כל אשה ו/או גרושה, לא אמורה לחיות בפחד ואימה מפני בן זוגה לשעבר. היא לא אמורה לפחד לצאת לרחוב, או להביט כל רגע מעבר לכתף מחשש שהוא עוקב אחריה. היא לא אמורה לפחד לנהל חיים נורמליים, שלווים, שגרתיים, כמו להוציא את ביתה מבית הספר, לפסוע ברחוב בשלווה, לנהל זוגיות וכו'. היא לא אמורה להיות מאוימת, לא באקדח דמי, ולא במכשיר גז, ולא בשום אופן אחר, ע"י בן זוגה לשעבר, אשר באופן אובססיבי, מסרב להניח לה לחיות את חייה, ומסרב לערוך התבוננות פנימית, ולערוך שינוי משקם לחייו, תוך התכחשות לצורך טיפולי משמעותי, כדי לבער מקרבו את נגע הסמים, שהחריב את הבית שהקים יחד עם המתלוננת.

איומיו של הנאשם על חייה של המתלוננת, מחייבים הלימה עונשית ראויה, של מאסר בפועל, תוך שהעונש מותאם למכלול נסיבות ביצוע העבירה, ונתוניו של הנאשם.

ראוי היה להטיל על נאשם, בנסיבות אלה, עונש מאסר ממושך וחמור, כדי לקדם את פני הרעה הנשקפת מפניו, ולהלום את האיומים שהשמיע, בענישה מרתיעה. עם זאת, לא ימוצה הדין עם הנאשם, ויוטל עליו עונש מאסר מדוד, בהינתן שהוא נעדר עבר פלילי, וזוהי לו הפעם הראשונה שהוא נתון במאסר ממשי, ונוכח ההתרשמות שהמעצר בו הוא נתון עד לתום ההליכים שהגבלותיו ותנאיו אינם פשוטים לאדם המצוי במעצר בפעם הראשונה בחייו, הציב לו גבולות, ושיקף לו את מחיר התנהגותו פורקת העול.

לסיים, בית המשפט תקווה שהנאשם ייתן אל ליבו, ויעשה לטיפולו ולשיקומו, הן בתוככי הכלא והן מחוצה לו לכשישתחרר, כדי לבנות לעצמו חיים חדשים וטובים יותר.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו - 08.01.2023

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע ו/או כל עבירת אלימות לרבות ניסיון לעבור עבירות אלה.

קנס בסך - 1000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום.

הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך - 2000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהראשון לחודש שלאחר שחרורו של הנאשם מהכלא.

את הקנס והפיצויים יש לשלם במרכז לגביית קנסות בטלפון *35592 או 072-2055000

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

יש להצטייד במס' זהות ומס' התיק הפלילי.

מומלץ לשב"ס לשבץ את הנאשם באגף אסורים נקיים מסמים ולשלב אותו בטיפול מותאם.

צו: האקדח גז פלפל - יושמד.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, במעמד הצדדים.